

II.

C. 10147.

ch. 7.

10147. II. C. c. 23

IN=030005295

shivo
ki je
zam
vav.
zha
dras
post
zhuj
druj
jane
je k
Kri
mik
je
mar

Kri

M a r t r a

švete Divize Apollonije.

V - lèti 248 po Kristusevemu rójstvu je shivev v - mèsti Aleksandriji nèkak mòsh, ki je vrasovav, in Hajdovskim prebivav-
zam tega mèsta veliko nesrezho osnano-
vav. Djav shé pa je, da jih bò nesre-
zha sadèla sgol tega, kir so Bogóvi ras-
drasheni savolo Kristijanov, ki jih ne
poshtujejo in ne molijo, ampak le same-
zhujejo. Bogove pa potashiti bi ne bilo
drujiga perpemozhika, kakor vse Kristi-
jane pomoriti. Slépi ino lehkovérni lud
je k - temu sdajzi gotov biv. Jiskáli so
Kristijane po vseh krajéh, jih nevsmileno
mikali, in s . njemi vganjali, in zhé svo-
jej veri niso odpovédéli se, so jih tudi
martrali in vmorili.

Koliko teshji in révnejshi so iméli
Kristijani tistih zhasov, kakor sedanji?

Bilo je namrežh tadašnjim věrníkam potrebno, svojo věro ozhitno sposnati, in v-djanju perkāsati; ne malokrat je pa sgodilo se, da so jih Hajdi savolo stanovitnosti v-vēri na rastegovavnizó savlėkli, kir so njihove rōke in nōje rastegováli, da bi jih škós to permorali, Kristusa satajiti, malikam pa darovati. Zhė shė pa ta nezhloveška rastega ni bila kōf (kuof) jih stanovitno misuv vřhibniti, so jih na marternishzhu s-ismishleno prav grosovitno smertjo vmorili!

Is med takih Kristijanov je tudi Apoloniya bila ena. V-divishtvi shivezha je po vřem mēsti savolo svojiga bogulubniga shivlenja řlovėla. Nje pridnosti so enake bile velikej luzhi, ktėra je svoje sharke sdelėzha rasřevala. Je jih pa řhe bilo is Hajdov, ktėri so do nje posřtenja imėli.

Tudi řhe ti, ki zhednōsti niso perjaten, so vřileni, jo v-svojimu řerzu po-

šhtovati. In kaj je pazh vezh vriedno
na svétu, kakor zhednosti?

Ludstvo, ki je nesrezhe od vrasjiga
mósha prerokovane balo se, je Apollo-
nijo v-malikovavni tempel savléklo. Per-
mórati sojo hotéli, da bi bila domazhe Bo-
gove molila, krishanimu Jesusu pa od-
povála se. Kaj pa spozhne Apellonija?
Ki bi kak druji she sprosil si ktiro uro sa
odlago, da bi móguv prevdáríti, ktire bi
v-takej fili narbólshé bilo storiti, al bi
sposnav véro, al ne: in spet eden, ktiri
bi trepezh martre se bav, in bavshi se
véro satajiv, glej pa naspróti junashko
divizo Apollonijo: V-tempelnu stoje
glasno savpije, da po vsem sidju berni:
Valhe Bogóve nikoli ne bém molila.
Sam Jesus Kristus je pravi shivi Bóg.
Tega naj vse móli.

Kar je taj Apollonija s-kerfhanfkim
svojim shivlenjam davno she na snanje
dála in sposnála, je tudi sedaj s-vustm

na prizho povédeła; pershtéla si je to
tudi sa narvezhi frezho, da je Jesusu
k-zhásti tako sposnanje móгла ozhitno is-
rézhi. Spomnila je slásti na Jesufovo be-
sédo, da tudi on ne bo sposnav jih pred
svojim nebés' hkim ozhetam, ktiri ga bójo
satajili, pred ludmi. Tudi nie perletélo
jej v-misuv, da bi se kakor mnoji ker-
shanskiga imena bila framovála. Kakor
nékada Pavl se je tudi ona Jesufoviga
krisha le shtimála, ktiri je biv Judam v-
pohujshanje, Hajdam pa v-napzhnost in
nevumnost.

Svéta Apollonija! Koliko jih mure
fram biti denes'hnjih Krištijanov, ktiri
tvójo stanovitnost vglédajo, in le po tem
vezhim ime kers'hanško nosijo; shiyó pa
kakor Hajdi.

Kir pa Apollonija po njih vóli ni rav-
nála, namrezh, da Bogove nie molila,
ampak te malike le samezhovála: tako
planijo vsi na njó, kakor na eno sverino,

potrupijo jej sóbe, al s-terdimi kamni,
ali pa jih isderejo jej.

Kako slabo bi kdo drugih v-takšnim
bóju, v-takej martri obstav! Slahti fhli-
fhimo jih, ki riekajo: „Kri in shivot po-
stavim in dam sa svojo véro.“ Govorijo
pazh tako, pa v-djanja fhe kaj maliga
ne samorejo, fhe to ne, da bi kako sa-
méro s-poterpeshtivostjo prenésli, da bi
svojim sovrasnikam odpustili, kako spa-
zhenó nagnenje sadufhili, jesik savusdili,
al kaj taziga. Koliko bi jih bilo tako fla-
bovérnih, ki svojo véro le na jesiku ob-
razhajo, nikoli pa v-djanju ne perkashe-
jo, koliko bi jih bilo právim, ki bi raj-
shi svojo véro satajili, kakor kri in shivot
sa njo postavili. Apollonija je terdna bila
v-véri, in miko ali martro stanovitno
preterpéla. Tudi kdór je nje martro le
videv, je od strahu ostermev, kir je bila
filo grosna. In vender se je perkásala
v-njej ne samo le nebojezha, ampak tudi

veséla, ravno kakor nje sveti spredniki
Apostelni, ktiri so veséli ras obfodniš hzhe,
kamor so bili k-jishlanju peláni, nasaj
prishli, kir so sa vrédne bili sposnani, sa
Kristusa saframotenje poterpéti.

Nje martravzi temu rasferditi, da je
tako terdna in stanovitna bila, so protili
jej, jo shivo sashgáti, ako bi v-njih ho-
tenje ne pervolila, in jih Bogove ne mo-
lila. „Spozhnite s-meno, kar hozhete,
je djala Apollonija, sashjíte me, vender
ne bom satajila tega, ktiriga sim si is med
vséh drugih na svetu sa svojiga shenina
svolila, in s-gorezho lubesniho objéla.
Sashjite me, al pa sberíte sa me s he ka-
ko grosovitnejši martro, in vender sim
perpravlena, rajši vse to terpéti, ka-
kor véro v-Jesusa satajiti.

Kolikrat se rezhe: Hozhem rajši
tavshentkrat vmréti, kakor grefhiti, in
s-enim gréham Boga rasshaliti, — in
vender se vsakden, kakor sveto písmo

právi, grieh lih ki vóda piye. Apollonija je ravno to djala; ampak nje beséde so dragazhi mozh iméle. Njene beséde so prifhle is serza. Kakor je govorila, tako je tudi mislila in zhutila. Na snanje je dala všém, da bi zhe bi mogozhe bilo, tayshenkrat shivljenje sa Jesusa dala.

Peláli so jo taj is mésta vun na marternishzhe: V - tèm je spomnila na Jesusa, kako so njega peláli na goro Kalvarijo h - krishanju, in veselila se je, da je mogla v - tem svojimu Jesusu tako podobna biti. Ki so s - njo na mésto prifhli, so ondi sravnáli germado, in jo pershgali. Apolloniji, ki je sedaj stala pred germado, so na snanje dali, kaj da bode pergodilo se njej, zhe hi iméla terdovratna v - svojej véri ostáti. Al taj bersk ofraj, Bogovam, so djali, al pa vershe - mo te v - plamne.

Apollonija movzhi, in nikar beséde ne rezhe. Shé ménijo sravenstojezhi, Apollo-

nija bo zhe prej Bogovam darovala, kakor
v - narbólfhim sdravji in v - narzvetezhej-
shih lietch sashgati se dala, in miflijo, de
savolo tega movzhi. Pa Apollonija nie
sa del tega movzhala, akor da bi morla
fhe le premifhlováti, kaj bi, da bi sa-
zhela, tréba bilo. Moyzhé pa med tém
in sdihvajozh Bôga sa pomôzh prófi, in
isdervfhi se is rok tiftih, ki so dersnali
jo, fkozhi is neiskonzhne labésni próti Je-
susu v - frédo gorezhih in blapajozhkih
plamnov.

Oftermnjeni so ftáli vfi prizhijozhi,
ki so vidili to nevfhlihano junakof ene
kerfhzhenze. Je pa tudi bilo jih, ktiri
so to sagledavfhi kerfhanfko véro na se
vséli. Nje rébróvje, ktiro od ognja ni
bilo vpépéleno, ampak zélo oftálo, so
kristijani pobrali, in fpodobno zheftili.

kor
hej-
, de
nie
orla
sa-
tém
, in
shali
i Je-
zhih

zhi,
ene
ktiri
na se
ja ni
, so
li.

